

OBČINSKA UPRAVA

GLASILO „KMETSKE ŽUPANSKE ZVEZE“.

Izhaja vsakega 10. in 25. dne meseca, ter stane celoletno 6 kron, polletno pa 3 krone

Dopise je pošiljati uredništvu »Občinska Uprava« v Ljubljani. — Rokopisi se ne vračajo.

Odgovorni urednik:

Dr. Vladislav Pegan.

Naročnino in oglase sprejema upravništvo »Občinske Uprave« v Ljubljani

Cena oglasom je za dvostopno petitno vrsto 20 vinarjev, večkratno inseriranje po dogovoru.

Štatuti deželnih ustanov za hiralce na Kranjskem.

I.

Š t a t u t

hiralskih ustanov I. hiralskega ustanovnega zaklada. Sklenjen od deželnega zbora v seji dne 9. oktobra 1883.

§ 1.

Slavni deželni zbor vojvodine Kranjske je v 10. seji dne 19. oktobra 1881. leta o povodu slavnosti šeststoletnega združenja dežele Kranjske z Najvišjo vladarsko hišo Habsburško sklenil sledeče:

V spomin s to šeststoletno slavnostjo svečano izražene prevesele hvaležnosti dežele Kranjske, da je pod slavno in predobrotno vladarsko hišo Habsburško združena z Avstrijo, deželni zastop kranjski dotlej, dokler iz deželnih novcev in drugih dobrotnikov sredstev ne bo možno ustanoviti deželne hiralnice, posvečuje pet odstotne letne obresti od glavnice 50.000 gld. za ustanove, katere je takih ustanov potrebnim hirajočim deželanom od dneva te šeststoletne slavnosti izplačevati v letnih zneskih po 50 gld.

Ta deželno-zborski sklep je bil po Najvišjem odločilu s 26. decembrom 1882. l. potrjen.

§ 2.

Te ustanove se ustanavljajo z 11. dnem julija 1883. leta kot tistim dnem, katerega je po naznanilu c. kr. deželnega predsedstva v Ljubljani z dne 24. julija 1882. l. št. 1534 Nj. Veličanstvo blagovolilo odobriti v praznovanje šeststoletne slavnosti.

§ 3.

Uživati te ustanove so poklicane brez razločka spola, stanu in vere hirajoče osebe, ki imajo

na Kranjskem domovinstvo, ki si niso zmožne same živeža pridobivati ter so popolnem ubožne; zlasti osebe, ki zaradi kroničnih neozdravljivih bolezni po dotičnih pravilih niso sposobne za zdravljenje v javni bolnici; a kadar je več prosilcev, gledati je na primerno hujše hiranje, na višjo starost, na večje uboštvo, na večje število nepreskrbljenih rodovinskih članov hirajočega, kakor tudi na zmožnost tiste občine, katera ga ima dolžnost preskrbovati.

§ 4.

Ustanove se podeljujejo v obče samo za dobo, dokler se deželna hiralnica na Kranjskem ne ustanovi.

Koliko časa traja užitek, določi z ozirom na prosilčeve razmere deželni odbor za vsak slučaj posebej. A med tem časom je nadaljni užitek ustanove odvisen od tega, da je ustanovljenec še nadalje vreden uživati ustanovo.

Zategadelj posebno preneha užitek, ako ustanovljenec ozdravi in si more živež sam pridobivati, ali ako se njegove razmere v življenju zboljšajo, da se ustanovljenec ne more več šteti med prave ubožce, ali ako pride do brezplačnega oskrbovanja v kaki bolnici, ubožnici, ali hiralnici; končno tudi, ako se mu dokaže nemoralno življenje.

§ 5.

Ustanove za hirajoče se izplačujejo v četrtletnih posledobnih obrokih proti pobotnicam, na katere pristojni organi potrjujejo, da je hirajoči še nadalje vreden uživati ustanovo, — in sicer kakor deželni odbor določi za vsak slučaj posebej, ali ustanovljencu na roko, ali pa onim osebam, občinam in zavodom, katere oskrbujejo in preskrbujejo hirajočega ustanovljenca.

§ 6.

Pravica podeljevati in odtezati hirajočim ustanove, pristoji deželnemu odboru Kranjskemu.

§ 7.

Med letom morebiti prihranjeni ustanovni zneski se koncem leta plodonosno nalože kot ustanovni zaklad za deželno hiralnico, eventuelno kot zaklad za ustanovitev novih ustanov za hirajoče.

II.

Š t a t u t.

hiralskih ustanov II. hiralskega ustanovnega zaklada. Sklenjen od deželnega zbora v seji dne 27. septembra 1888.

Deželni zbor vojvodine Kranjske je v XVII. seji dne 23. januarja leta 1888 sklenil v spomin 40letnega vladanja Njega c. in kr. Apostolskega Veličanstva cesarja Fran Josipa I.:

»V hvaležni spomin 40letnega osrečujočega vladanja Njega Veličanstva cesarja Fran Josipa I. ustanavlja dežela kranjska v podporo onemoglim ubožcem glavnico v znesku 20.000 gld.

Obresti te glavnice je razdeliti v osem letnih ustanov po 50 gld. in dvajset letnih ustanov po 30 gld.

Te ustanove oddaja deželni odbor občinam kranjske dežele, katere imajo v dotičnem času za oskrbo ubožcev najtežja bremena.

Ustanove se ne izplačujejo ubožcem na roke, temveč po občinskem predstojništvu onim osebam, ki prevzamejo svoti ustanove primerno oskrbovanje ubožca.

Ta sklep blagovolilo je Njega c. in kr. Apostolsko Veličanstvo z Najvišjim odločilom od dne 6. julija 1888. l. vzeti z zadovoljstvom na Najvišje znanje ter najmilostiveje dovoliti, da se ta deželna ustanova sme imenovati po Najvišjem imenu.

Na podlagi rečenega deželno - zborskega sklepa izdaje se naslednji statut:

§ 1.

Te ustanove se imenujejo: „Cesarja Franc Josipa I. deželne hiralske ustanove“ in dobe veljavo z 2. dnem decembra 1888. l., katerega dne praznuje Njega c. in kr. Apostolsko Veličanstvo cesar Franc Josip I. 40letnico svojega vladanja.

§ 2.

Do teh ustanov imajo pravico tiste občine dežele Kranjske, katere imajo za oskrbovanje ubožcev razmeroma najtežja bremena.

§ 3.

Občine, katere prosijo za te ustanove, morajo izkazati število ubožcev, katere jim je preskrbovati, v to potrebne stroške in v ta namen uporabne dohodke.

§ 4.

Ustanove se podeljujejo občinam praviloma za eno leto. Vendar pa se sme občini podaljšati

užitek za eno ali več let, ako v zmislu §§ 2. in 3. dokaže daljno pravico do ustanove.

§ 5.

Ustanove izplačujejo se v dveh enakih poluletnih poslednjih obrokih dne 2. junija in 2. decembra dotičnemu županstvu, katero jih oddaje onim osebam ali zavodom, ki so prevzeli svoti ustanove primerno oskrbovanje ubožca.

§ 6.

Pravica podeljevati ustanove pristoji deželnemu odboru kranjskemu.

III.

Š t a t u t

hiralskih ustanov III. hiralskega ustanovnega zaklada. Sklenjen od deželnega zbora v seji dne 3. aprila 1900.

§ 1.

Deželni zbor vojvodine Kranjske je sklenil v seji dne 16. februarja 1895. l. sledeče:

»Povodom praznovanja petdesetletnega vladanja Njegovega c. in kr. Apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. ustanovi dežela Kranjska 50 ustanov po 50 gld. za revne, hirajoče osebe, ki imajo na Kranjskem domovinstvo.« Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo blagovolilo je vsled razpisa gospoda ministerskega predsednika kot vodje ministerstva za notranje reči z dne 26. aprila 1899. l. št. 3027/M. J., najmilostiveje dovoliti, da se smejo te ustanove imenovati: Hiralske ustanove v spomin petdesetletnega vladanja Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.

§ 2.

Te ustanove stopijo v veljavo in je za pokritje ustanovne potrebšine v vsakoletnem proračunu deželnega zaklada skrbeti.

§ 3.

Uživati te ustanove so poklicane revne, hirajoče osebe, ki imajo na Kranjskem domovinstvo.

§ 4.

Koliko časa traja užitek, določi z ozirom na prosilčeve razmere deželni odbor kranjski za vsak slučaj posebej. A med tem časom je nadaljni užitek ustanove odvisen od tega, da je ustanovljenec še nadalje vreden uživati ustanovo.

Zategadelj posebno preneha užitek, ako ustanovljenec ozdravi in si živež more sam pridobivati, ali ako se njegove razmere v življenju izboljšajo, da se ustanovljenec ne more več šteti med prave ubožce, ali ako pride do brezplačnega oskrbovanja v kaki bolnici, ubožnici ali hiralnici; končno tudi, ako se mu dokaže nemoralno življenje.

§ 5.

Ustanove se izplačujejo v poluletnih poslednjih obrokih proti pobotnici, vidirani od županstva in župnega urada, in sicer kakor deželni odbor kranjski določi za vsak slučaj posebej, ali

ustanovljencu na roko, ali pa onim osebam, občinam in zavodom, katere oskrbujejo in preskrbujejo hirajočega ustanovljenca.

§ 6.

Pravica podeljevati in odtezati hirajočim ustanove, pristoji deželnemu odboru kranjskemu.

§ 7.

Med letom morebiti prihranjeni ustanovni zneski se koncem leta plodonosno nalože kot zalog za ustanovitev novih ustanov za hirajoče.

Iz posebno tehtnih vzrokov sme iz teh prihranil dati podporo občinam v olajšavo njihovih stroškov za hirajoče.

korist celokupnega našega naroda. In kaj uničuje narodno gospodarstvo bolj — kot alkoholizem, predvsem neizmerno žganjepitje. Pisali smo o tem predmetu že več kot enkrat. — Radevolje bomo priobčevali kratke, poučne članke in črtice, če se nam določijo. To zlasti zato, ker smatramo v prvi vrsti kot dolžnost občin oziroma županov kot načelnikov krajevne, npravstvene policije, skrbeti za omejitev žganjarske kuge.

V tem pogledu — o razmerju med občinami ter abstinentnim gibanjem — prosimo poučnega gradiva.

Proti pijančevanju.

Prejeli smo sledečo okrožnico, ki jo priobčujemo doslovno.

Slavno uredništvo!

Na občnem zboru društva »Abstinent« v Ljubljani je bilo sklenjeno, prositi uredništva vseh naših listov, naj **posvečujejo večjo pozornost alkoholnemu vprašanju in vstopijo v sveto službo protialkoholnega boja med našim narodom.**

Slavnemu uredništvu ni treba dokazovati velike pomembnosti te akcije; dokazovati, da je to vprašanje versko, narodno, socialno, moralno, gospodarsko, zdravstveno, vzgojno, da se dotika in živo dotika vseh velikih idej in idealov, katerim služi vsak dober časnik.

Poklic dobrega lista je apostolski. Ne sme streči samo radovednosti ljudstva, še manj pa laskati se njegovim slabostim in strastem, marveč narodu res koristiti.

Težko boste pa našemu narodu s kako rečjo bolj koristili, kakor če ga pomagate rešiti iz suženjstva alkoholizma. V treznosti — naša rešitev; v pijančevanju — naša smrt, moralna, gospodarska, narodna. . . . Brez tega je vse drugo narodno delo krpanje. Ne samo enega, ampak vseh dobrih listov poklic je, otimati naš narod pogube, ki mu preti od te strani.

Prosimo torej; **otvorite posebno rubriko za naše vprašanje!** Enemu članu uredništva naj se to delo posebe poveri, ali naj se pridobi poseben sotrudnik za to. Ako Vam prija, smete iz strokovnega glasila »Zlata Doba« ponatisniti, kar Vam drago. Zato si dovolimo, Vam jo odslej določiti — ako se boste odzvali naši prošnji.

Časništvo je velemoč. Velemoč, pokaži svojo moč! Pomagaj dobri stvari!

Z bratskim pozdravom:

Društvo »Abstinent«. Uredništvo »Zlate Dobe«.

V Ljubljani, dne 30. maja.

Temu pristavljamo: Mi smo pripravljeni sodelovati tam, kjer se gre za moralno in materialno

Vprašanja in odgovori.

153. Županstvo v Črnomvrhu.

Vprašanje:

Prosimo pojasniti, če spada v kompetenco županstva, kar je sklenil občinski odbor v svoji seji: namreč, da razven tujcem gostilničarji ob nedeljah med božjo službo pod kaznijo 2—20 K ne smejo postregati gostom. To velja le za vas Črnomvrh, kjer je farna cerkev. Povod temu sklepu je dalo različno neprimerno obnašanje nasproti cerkvenim postavam. Sklep županstvo tudi uvaža. Vprašanje je le, če se mu je bati kake pritožbe, oziroma če omenjeni sklep ni zakonit.

Odgovor:

Po našem mnenju je bil dotični sklep — če ne več — vsaj popolnoma umesten. Sicer pa ne uvidimo nikakega nasprotja z zakonom, ker določa § 28. točka 7 obč. reda, da spada v lastni delokrog občine — skrbeti za to, da se ne bode delalo v občini pohujševanje. — Mi bi Vam pa vendarle svetovali, da se obrnete sklicujoč se na ta § — na okrajno glavarstvo. Radovedni smo, kakšna bo rešitev, ki nam jo potem takoj določite. — Če so se med službo božjo vršile v bližini cerkve — v gostilni kake nesposobnosti, razgrajanje in prepir, je ravnal občinski odbor povsem pravilno. V tem slučaju ima morda besedo celo kazenski zakon.

O stvari bomo še spregovorili.

154. Županstvo v Dr.

Vprašanje:

Orožništvo bližnje postaje v K., je zahtevalo od županstva, da preskrbi spalno sobo, ktero naj bi imeli orožniki za odpočitek, ko pridejo v službo (na patroljo) v tukajšno občino, — in sicer na občinske stroške. — Županstvo je res vse to preskrbelo, — toda zdi se nam čudno, da bi morala občina nositi take stroške in sicer za c. kr. služabnike. — Ali je upravičena zahteva orožništva? —

Odgovor:

Kolikor je nam znano, je taka zahteva docela neopravičena. — Orožniki smejo pač prositi, da se jim za odmor v svrhu odpočitka na patroljah oskrbi primeren lokal, ampak zahtevati od občine tega ne morejo, najmanj pa jim je dolžna občina plačevati spalno sobo. Kako naj pride občina do tega? Patroljoči orožnik ima določene samo nekatere gotove nočne ure, ki jih sme porabiti za odmor, takrat pa mora prositi, da se mu da prostor, ki ga mora plačati sam. Zahteva v Vašem slučaju je neopravičena in neutemeljena. Naznanite zadevo deželnemu orožniškemu poveljstvu oziroma se pritožite proti zahtevi orožništva in zahtevajte tudi povračilo stroškov.

155. Gospod F. K. v B. B.

Vprašanje:

V tukajšni občini se pobira občinska naklada na žganje. V letu 1909 je dobil neki gostilničar okoli 100 litrov žganja (tropinoveca), ki ga je pa prikril, da mu ni bilo treba plačati občinske naklade. — Na sled se mu je prišlo šele sedaj. — Kam naj se naznani omenjeni gostilničar, kako naj se naredi ovadba in kako proti njemu postopa?

Odgovor:

Najenostavnejše postopanje bi bilo vsekakor to, da mu pošlje županstvo plačilni nalog s pravico do pritožbe, kot običajno in sicer na občinski oziroma potem na deželni odbor.

Če v določenem roku ne plača, obrniti se je treba na okrajno glavarstvo, da izterja od gostilničarja dotični znesek s politično eksekucijo. — Na vsak način je ta gostilničar tudi kazniv, nastane pa vprašanje, kdo je kompetenten izreči kazen (globo). Občinski kazenski senat nikakor ne, ker prisoja § 58 obč. reda kazensko pravico le glede policijskih prestopkov. — Po našem mnenju bi se gostilničarjevo dejanje lahko smatralo kot prestopok obrtnega reda, zato se obrnite na c. kr. okrajno glavarstvo z ovadbo, v kateri navedite vse podrobne okolnosti. Mogoče je pa tudi, da se smatra dejanje kot goljufija; v tem slučaju pa spada pod kazenski zakon in pred sodišče. Postopanje lahko uvede občina.

156. Gospod A. N. v K. (Št.)

Vprašanje:

1. Občina L. obstoji iz treh krajevnih občin: L., G. in K. — Vse tri imajo skupni občinski inventar. — V tem pa je določeno, da mora vsaka občina sama nadelovati svoje občinske ceste in drugo. Ta inventar pa hoče sedanji župan potreti (? razveljaviti) in sestaviti drugega. Sme li to storiti, če občina K tega ne dovoli?

2. Ali sme občina K. zahtevati tretjino občinskih doklad za pokritje raznih občinskih potrebščin, ker plačuje tudi 3. del vseh davščin? Kako naj postopamo v to svrhu?

3. Ali sme občina L. kupovati opojne pijače v občinskimi dokladami, kadar nadeluje svoje občinske ceste?

Kaj naj se ukrene proti temu?

Odgovor:

Kakor povzamemo iz krajevnega zapisnika, niso navedene »krajevne občine« L., G. in K. občine za-se, ampak le deli politične občine L., ki tvorijo celoto gotovo po § 2 občinskega reda za Štajersko.

V kakšni zvezi naj bi bil inventar z vzdrževanjem občinskih cest i. dr., nam ni jasno.

V inventarju morajo biti razvidne vse premočnine in nepremočnine cele občine in vseh njenih naprav, torej vseh delov občine; vzdrževanje cest itd. pa spada v delokrog občinskega odbora in se izvršuje po njegovih sklepih. — Če je tak sklep razviden iz inventarja, ga je mogoče razveljaviti le v sklepni seji občinskega odbora. Saj so navzoči gotovo zastopniki vseh 3 delov občine. Župan sam seveda nima pravice samolastno kaj odrediti.

Toliko k 1. točki vprašanja. — Zaradi nezadostne jasnosti, je pozitiven odgovor nemogoč.

Ad 2. Za ta slučaj veljajo določbe § 66. občinskega reda za Štaj., če je bila občina K. popred samostojna. Tega pa mi ne vemo.

Ad 3. Čemu naj bi se kupovale opojne pijače, kadar se popravljajo občinske ceste, tega sploh ne vemo, najmanj pa še iz občinskih sredstev takrat, ko so delavci gotovo plačani.

Mi Vam svetujemo, da se glede vseh točk obrnete na okrajni zastop in v svoji vlogi vse natančno obrazložite. — Mi moremo edinole izreči svoje mnenje; ker

pa ne poznamo zadosti razmer, tudi nismo v stanju zavzeti določeno stališče.

157. Županstvo Ž. na Notr.

Vprašanje:

Doslej smo porabljali lovsko najemnino redno med občinskimi dohodki in troški. L. 1909 pa je zaprosilo 7 posestnikov pri okr. glavarstvu, da se razdeli lovščina po § 8. zakona z dne 7. marca 1849 med vse lastnike zemljišč. C. kr. okrajno glavarstvo je temu ugodilo in izdalo županstvu odlok, da se ima v prihodnje razdeliti lovška najemščina med lastnike zemljišč. Nekaj pa jih je proti temu.

1. Ali se more od županstva postavno zahtevati, da mora lovsko najemščino razdeliti?

2. Ako je županstvo zavezano to storiti, sme li zahtevati za to primerno odškodnino? Kdo naj določi, od kje in koliko?

3. Lovska najemščina se nahaja pri depozitnem uradu, okrajno glavarstvo pa je pozvalo županstvo, naj izda uradno pobotnico, da dvigne denar. Ali naj županstvo ugotovi pozivu?

Odgovor:

Zakonitega določila, po katerem bi se lovščina morala razdeliti med posestnike ni, — ker § 8. cesarskega patenta z dne 7. marca 1849 navaja razdelitev izrecno ondi, kjer občina sama izvršuje lov.

Običajno je, da se povečini v vseh občinah lovška najemnina vporablja za tekoče občinske potrebščine. To je tudi popolnoma naravno, kajti če se lovščina razdeli med posestnike, je pač treba zvišati občinske doklade, ki zopet zadenejo ravno one, ki so prejeli lovščino. Brez dovoljenja posestnikov se po raznih razsodbah upravnega sodišča lovška najemnina ne sme neposredno vporabljati za občinske namene. V tem dovoljenju pa je smatrati takozvano molčeče privoljenje, oziroma v odobrenju proračunov, kjer je med dohodki vstavljena lovščina. — Pravica posestnikov, zahtevati razdelitev, ne zastara. (Odločba poljed. minist. 9. marca 1883 št. 2343, Budw. 628). Vendar pa, če je za letos v proračunu odobrena postavka med dohodki tudi lovščina, tega zneska ne boste mogli razdeliti, razven če sklenete obenem povišanje doklad, za kolikor bi občina imela vsled razdelitve primanjkljaja. Za to pa je treba sklepa občinskega odbora. — S tem ste rešeni prvi dve točki Vašega vprašanja.

Ad 3. Opozarjamo pa, da je razdelitev precej kočljiva, ker ni nikjer določeno za ta slučaj, kdo naj izvrši razdelitev. Sedanja določila lovskih zakonov dajo vse pravice političnim oblastvom, torej bi eo ipso morala ta iz izvrševati razdelitev lovščine, ki bodo pa hotela naprtiti delo županstvu. — Tem pa zopet niti lovski zakoni niti občinski red ne nalagata tega posla.

Zato bo župan vsekakor upravičen zahtevati odškodnino, ki jo bodo pač morali plačati oni, ki imajo na delitvi interes.

Lovščino dvignite na vsak način, znesek pa vpišite začasno med občinske dohodke. — Posestnikom pojasnite, da bo treba v slučaju razdelitve zvišati doklado, morda potem odstopijo od svoje zahteve.

158. Županstvo v Ž. na Notr.

Vprašanje:

V naši občini se oskrbujejo ubogi že leta in leta za vsako katastralno občino zase, kjer je bil kdo rojen. S tem načinom so zadovoljne večinoma vse podobčine; vsako drugo oskrbovanje bi zadelo na odpor, ker je v nekterih podobčinah več revežev kot v drugih. — Večkrat pa tudi pri omenjenem oskrbovanju nastane prepir med posamezniki, ker je razdelitev ta: ako da posestnik 2 K, da kajzar 1 K.

Vsled tega je sklenil občinski odbor, da se za vsako katastr. občino posamezno — po razmerju direktnih davkov razdeli oskrbovanje. Temu se upirajo nekateri imovitejši posestniki in premožnejši kajžarji. — Po našem mnenju in mnenju večine prebivalcev je taka razdelitev opravljena. —

Prispevke po direktnih davkih bi prizadeti plačevali pri občini, ali pa bi jih pobiral obč. sluga. — Ali naj se da sklep občinskega odbora javno oklicati? Kaj nam je storiti, da se ta sklep uveljavi? Ali je treba kake višje dovolitve?

Odgovor:

Po § 28, točka 9, je naloga občine, skrbeti za uboge in po paragrafu 35. ubožnega zakona o ubožni oskrbi sklepa občinski odbor. — Ravno ta ubožni zakon določa vseskozi o dolžnosti političnih (krajevnih) občin skrbeti za uboge, torej spada določiti način oskrbe v kompetenco občinskega odbora. Tudi upravno sodišče je že večkrat razsodilo v tem smislu, in pa da ubožna oskrba v nobenem slučaju ni stvar kake davčne občine, podobne ali vasi, tudi če bi imela lastno ubožno premoženje. (Budw. 4414, 7592, 9607). —

Sklep občinskega odbora naj se javno razglasi s pristavkom glede pravice do 14dnevne prizivne dobe. — Če v tem času ne bode vložena kaka pritožba, postane sklep pravomočen in se naj začne takoj izvrševati. — O morebitnih pritožbah pa bode razsojal deželni odbor.

Kake druge višje dovolitve ni treba, ker je z ozirom na ubožno oskrbo občinski odbor popolnoma avtonomen faktor, izvemši seveda slučaje pritožb, o katerih odločuje deželni odbor.

159. F. S. obč. svetovalec na B.

Vprašanje:

Gračina Pl. je dala klicati za dražbo košnjo na svojih travnikih, ki spadajo pod občino Šk. pri M. — Na dan dražbe pa se je prodalo na dražbi le eno tretjino, in je dobila občina Šk. ubožni odstotek le od te tretjine. Ali ni občina upravičena zahtevati odstotek od vsega prodanega travnika, vkljub temu, da je dve tretjini danega v najem pod roko?

Občina Šk. je tudi poslala kot izklicatelj slugo, izkliceval pa je grajski majar, ter smo morali dražitelji mu dajati tudi 1% od izdražbane svote. — Ali ni to protipostavno? Ali nismo upravičeni zahtevati tudi plačo slugi, ki smo ga poslali na poziv oskrbnitstva na lice mesta? Klicano je bilo za dražbo vsega travnika.

Odgovor:

Če se je dalo v najem pod roko dve tretjini travnika, se od tega ne more zahtevati ubožnega odstotka; od najmodajalca se namreč ne more zahtevati, da mora dati predmet v najem ravno na javni dražbi, ampak sme to storiti tudi pod roko, četudi se je razglasil glasil drugače. — Občina je prejela ubožni odstotek le od one tretjine, ki je bila v resnici oddana na javni dražbi.

Nikakor pa niste bili izdražitelji dolžni plačati majarju 1% izdražbene svote in imate popolno pravico, zahtevati denar nazaj. On je itak v službi svojega gospodarja in od njega plačan; nima torej prav nobene zakonite pravice, od Vas kaj zahtevati. Nasprotno pa mora občinskega slugo plačati občinska blagajna, kateri pripade dotična občinska taksa, ki jo mora plačati najmodajalec, če je taksa v občini uvedena in potrjena od deželnega odbora.

160. Obč. tajnik S. v. J. v B.

Vprašanje:

Moja sestra ima 5 sinov, ki so vsi vojaki. Njen mož še živi in je kajžar. Ali ima ona pravico do kake mesečne podpore? Kam se mora vložiti prošnja in s katerimi prilogi?

Odgovor:

Za ta slučaj so merodajna določila zakona z dne 21. julija 1908 drž. zak. št. 141. — Pozabili ste povedati, ali služi vseh pet sinov aktivno (— kar je skoro neverjetno —), ali so v rezervi oziroma na dopustu, ali pa pri orožni vaji. Kajti pravico do podpore imajo le oni rodbinski člani, kojih vzdrževalci so pozvani k orožnim vajam ali pa 8tedenski vojaški izučbi, n. pr. če je pozvan mož, dobi žena 50% one dnevne plače, ki jo je dobival mož; — mati, če je sin pozvan k orožni vaji ali vojaški izučbi, če jo je res tudi vzdrževal. — Na vse mogoče slučaje se ta zakon pač ne more nanašati, ker bi državo stalo podpore vseh družin, kojih sinovi služijo pri vojaki — ogromne milijone.

Če ima Vaša sestra pravico do kake podpore ali ne, to bo dognalo okrajno glavarstvo, kamor naj se vložijo prošnja. Samo dejstvo, da je bilo vseh pet sinov vojakov, ne vtemeljuje pravice do podpore. Prošnji se lahko prikladi potrdilo županstva o ubožstvu.

161. Županstvo v L.

Vprašanje:

Pod št. 201 in 239 se je v »Občinski Upravi« l. 1909. med vprašanji in odgovori obravnavalo vprašanje, kdo je dolžan plačati mestni bolnici T. oskrbne stroške za nekega otroka, ki je sicer pristojen v našo občino, a je izdala razkaznico občina P. in s tem zakrivila, da se ni pravočasno dognalo domovinstvo ter so s tem nastali večji troški. Tukajšno županstvo lahko dokaže, da bi bilo otroka lahko oddalo sorodnikom v rejo če ne brezplačno, pa vsaj po jako nizki ceni. — Okrajno glavarstvo je sedaj odredilo, da mora plačati stroške naša občina — z opazko, da je županstvu prosto terjati odškodbo od občine P. — Pritožbo bomo vložili na vsak način, prosimo pa, da nam izrečete svoje mnenje: ali je pričakovati kak uspeh?

Odgovor:

V bistvu ostanemo pri nazorih, kakor smo jih izrekli lani med gori navedenimi odgovori na tozadevna vprašanja. — Seveda Vam ne ostaja drugega, kot pot pritožbe, ker je politično oblastvo v prvi instanci zadevo že meritorno rešilo. V glavnem imate največjo oporo za pritožbo v predzadnjem odstavku rešitve okrajnega glavarstva v L. tičočih se načina in cene oskrbovanja. — Gotovo pa je, da Vam mi ne moremo niti približno povedati, kakšen utegne biti končni uspeh.

Da je v prvi vrsti občina P. zakrivila večje stroške, o tem ni dvoma; če pa kdo kaj zakrivi — je gotovo tudi dolžan, krivdo in s tem naraslo škodo popraviti. — Zato je naše mnenje, da ima Vaša občina popolno pravico zahtevati od občine P. odškodnino v oni višini, ki se izkaže, za koliko je z ozirom na cenejšo domačo oskrbo oškodovana Vaša občina. — Skoro gotovo boste morali uveljaviti svojo zahtevo napram občini P. sodnim putem. —

Vsekakor pa lahko navajate vse te razloge v pritožbi na c. kr. deželno vlado. Ker bo rešitev načelne važnosti, prosimo, da nam jo svoječasno sporočite.

162. Gosp. K. K. obč. tajnik v P.

Vprašanje:

Čital sem v Vašem listu neko razsodbo upravnega sodišča, ki določa, da je smatrati osebo pristojno v novo občino od tistega dne, ko se vložijo prošnja, ne pa šele od dneva sklepa obč. odbora oziroma od dneva rešitve. Te razsodbe pa sedaj ne najdem. — Prosim, da navedete, v kateri številki »Obč. Upr.« je bila priobčena. — Naj pojasnim, zakaj se gre. — Tukajšno županstvo je prosilo l. 1904 pri magistratu v Trstu za sprejem nekega A. O. v domovinsko zvezo. Prošnjo je magistrat zavrnil, a županstvo se je pritožilo na c. kr. namestništvo v Trstu,

ki je prošnjo ugodno rešilo, a še le 1. 1908. — L. 1905. pa je bil sin tega A. O. oskrbovan v tržaški bolnici in županstvo se radi plačila troškov brani izdati razkaznico.

O d g o v o r :

Dotični odgovor najdete v III. letniku »Občinske Uprave« na str. 55 (št. 7 z dne 10. marca 1910.) — Ker marsikdo izmed naših naročnikov morda nima tega letnika, priobčujemo dotično vprašanje z odgovorom tu dobesečno:

*(198. Gospod O. M. v T.)

V p r a š a n j e :

Županstvo A. je prosilo meseca majnika 1907 za sprejem osebe J. v občinsko zavezo pri županstvu v B. To osebo je sprejel občinski odbor še-le meseca junija 1907. Ali je J. pristojen v občino B. od maja meseca, ko je bila vložena zanj prošnja, ali od meseca junija, ko je bila prošnja rešena?

O d g o v o r :

Sodba upravnega sodišča od 18. oktobra 1905 št. 10948 pravi, da nastopijo vse posledice zvezane s spremembo domovinske pravice v zmislu domovinske novele iz leta 1896 že s trenutkom, ko je bila prošnja za domovinstvo vložena. Iz tega sledi, da ima sklep občinskega odbora svoje posledice ne od časa, ko se stori sklep ali od časa, ko se izroči prosilcu rešitev prošnje, ampak od trenutka, ko je bila prošnja vložena.

S to sodbo upravnega sodišča je po našem mnenju dovolj jasno odgovorjeno na Vaše vprašanje. —

Kakor razvidite iz navedenega, po došednji praksi in judikaturi upravnega sodišča ni dvoma, da je A. O. že od 1. 1904 — takrat ko se je vložila pri tržaškem magistratu prošnja za sprejem v domovinsko zvezo — pristojen v Trst.

Vsekakor pa to vprašanje v zakoniti obliki ni rešeno in je slejkoprej predmet različnih naziranj posameznih upravnih oblasti in juristov. — Vendar pa je naše mnenje, da v novem slučaju ne more biti razsodba upravnega sodišča drugačna kot prvič. — Zato se lahko upirate vsakemu plačilu troškov in se pritožite sklicujoč se na citirano razsodbo — do zadnje inštanice, — do upravnega sodišča. Zanimala nas bo končna rešitev, katero nam naznanite.

163. Županstvo Dol. Pod. (Č.)

V p r a š a n j e :

V naši občini imamo pašnik, ki ga imenujemo stelnik. Taki stelniki so bili razdeljeni l. 1852. po parcelah med posestnike. Vsak posestnik je žel steljo (praprot) po svoji parceli in sekal drevje. Po vseh stelnikih pa se je pasla naša živina skupno že od nekdaj in sicer čez 30 let, ne da bi kak posestnik to zabranjeval. Sedaj pa je eden pogozdil svoj stelnik s smrekovimi sadikami in tako prepovedal ondi skupno pašo.

Ali jo more zabraniti ali postavno prisiliti na odstop paše?

O d g o v o r :

Najpopred bi kazalo, da se prepričate v zemljiški knjigi, če ni morda vknjižena pravica skupne paše kot servituta vkljub temu, da so se stelniki razdelili.

Pa tudi če je bila skupna paša po vseh parcelah tudi po razdelitvi izvrševana preko 30 let, ne da bi bil ves čas kdo ugovarjal ali se protivil, je služnostna pravica brez dvoma že pridobljena.

Po našem mnenju se gre v Vašem slučaju za običajni lokalni prepri in nagajivost. — Poskusite torej doseči dogovor izlepa, ker smo mnenja, da pač ne kaže zaradi tega se spuščati v kake pravde.

Če pa hočete vporabljati postavna sredstva, se morate obrniti le na sodišče, ker je edino to kompetentno v tej stvari razsojati.

Vendar pa ne pride v tem slučaju v poštev samo morda pridobljena služnostna pravica, ampak tudi omejitvena določila gozdnega zakona z ozirom na pašne pravice. — Zato Vam predvsem svetujemo, da se obrnete na okrajno glavarstvo, ki bo na podlagi tega zakona odločilo glede nasadov in izvrševanja pašnih pravic.

164. Županstvo Dol. Pod. (Č.)

V p r a š a n j e :

Neki tukajšnji posestnik je po svoji parceli pred 2 leti zasadil smreke in si takrat prisvojil del skupnega in še nerazdeljenega občinskega sveta. — Ali in kako bi se dalo dotičnega posestnika prisiliti postavnim potom, da odstopi od nepoštenim potom prilasčenega si občinskega sveta?

O d g o v o r :

Ni enostavnejšega doseči kot to. — Če veste natančne meje občinskega sveta, prepovejte mu rabiti dotično zemljišče, katero bi morda kazalo ograditi. — Če bi se protivil odredbam županstva in poškodoval morebitne naprave, vložite pač rožbo radi motenja posesti ali zlobne poškodbe tuje lasti in sicer v 30 dneh.

Sicer pa je mogoč dogovor izlepa: s pismenim verzom naj se zaveže, da si ne bo del lastil lastninske pravice in da bode plačeval primerno letno najemščino.

165. Št. 2989/09. — Županstvo obč. K.

V p r a š a n j e :

V reklamacijski dobi se je pritožil povodom obč. volitev župnik-dekan, da se mora vpisati v volilni imenik župno nadarbinsko in vse cerkve. Temu se je uprl reklamacijski odbor. Na pritožbo župnikovo je odredilo glavarstvo vpis. Ljudstvo je temu nasprotno, ker je to za nas novost; do sedaj ni volil še nobeden župnik ne za-se ne za cerkev in nadarbinsko.

1. Ali je odločba notranjega ministerstva od 1. novembra 1873 št. 13442 in 27. julija 1877 št. 5839 še v veljavi? (Po teh bi župniki ne smeli voliti za cerkve in nadarbinsko.)

2. Za ktere dežele imata veljavo navedeni odločbi?

3. Ali je kaka nova razsodba, ki zabranjuje župniku voliti za cerkve in nadarbinsko?

4. Kako bi se mu sploh zabranilo voliti, dasi je v volilnem imeniku?

5. Imajo-li solastniki (nerazdelni davkoplačevalci) tudi pasivno volilno pravico?

6. Ima-li mož-solastnik s svojo ženo — pravico biti izvoljen v občinski odbor?

O d g o v o r :

Kolikor je nam znano, ni nobene določbe, ki bi zabranjevala župnikom voliti za cerkve ali nadarbinske. Sploh bi bilo to v nasprotju z zakonom, ki daje vsakemu — za to kvalificiranemu občanu — določene volilne pravice. — Ne razumemo vas, kako bi mogli kratiti župniku državljanske pravice s tem, da bi mu zabranili voliti. Omejevanje teh pravic vas kaj lahko spravi v kolizijo s kazenskim zakonom. — Če je politično oblastvo odredilo vpis cerkev in nadarbinske v volilni imenik, je to storilo gotovo popolnoma upravičeno in v smislu obstoječih določb. — Navedeni odločbi notr. ministerstva nam nista znani.

Če se župnik iz kateregakoli vzroka doslej ni udeleževal občinskih volitev, je bila to njegova stvar. Z abstinenco se gotovo ni odrekel svojim državljanskim pravicam. O kaki novosti z ozirom na sedanjost vdeležbo torej ni govora.

Solastniki imajo ravnotako pasivno volilno pravico, kot vsi drugi davkoplačevalci. Ker pa imajo vsi en glas, more biti tudi voljen le eden izmed njih.

Mož, ki je ob enem solastnik s svojo ženo, more biti izvoljen v občinski odbor le takrat, če plačuje davek

od svojega dela posestva in je kot tak vpisan v volilni imenik. Samo kot zastopnik žene ne more biti voljen v obč. odbor.

166. Županstvo Sv. V. na Notr.

Vprašanje:

Ali je obvezano županstvo oziroma njega uradnik delati strankam (brez odškodnine za zamudo časa) n. pr. prošnje za lovske karte, orožne liste, potrdilnice za v Ameriko, prošnje za gostilniške koncesije itd. in sicer brezplačno?

Odgovor:

Županstvo ni niti poklicano niti dolžno napravljati privatne prošnje za stranke. — Če to od slučaja do slučaja stori kak občinski funkcionar v uradu, mu seveda tega ni mogoče braniti, vendar zahteva ugled urada, da ne jemlje zato plačila. — Če dela prošnje strankam izven urada je njegova stvar, če jemlje zato kako plačilo; paziti pa mora, da ga ne začno zasledovati kot zakonitega pisarja. Posamezne pismene vloge, ki jih mora županstvo izvrševati za stranke n. pr. v zadevi evidence, potnih listov i. t. d. se morajo itak izvrševati uradoma, torej brezplačno.

167. Županstvo Sv. V. na Notr.

Vprašanje:

Sodišče je poslalo litografrani dražbeni oklic neke prodaje občinskemu uradu, župnemu uradu in vsem prizadetim strankam. Ta oklic pa ni značil naročila, da naj se objavi in s potrdilom objave do gotovega dne vrne sodniji. Županstvo je bilo mnenja, da je oklic poslan kot obvezancu, in da pride za objavo še drugi oklic, kakor je bilo to pri drugih prodajah. Sodnija pa ni ničesar poslala, zato se tudi prodaja ni javno objavila.

Ali more vsled tega sodnija od županstva (?) zahtevati kako odškodnino?

Odgovor:

Ne vemo, kakšno odškodnino naj bi zahtevala sodnija od županstva, če ni izvršilo oklica in če ni bilo uradoma naprošeno, da izvrši oklic ali javni razglas. — Ako ni bilo na dotičnem dražbenem oklicu to izrecno odrejeno, potem seveda ni bila dolžnost županstva, iz lastne inicijative izvršiti razglas.

Nam se zdi, da tisti dražbeni oklic morda za javnost niti ni bil namenjen, ampak se je tikal le prizadetih strank, ki so bile na prodaji zasebno interesirane.

Da bi v slučajih zamude pri dostavljanju ali opravljanju raznih poslov v prenešenem delokrogu županstva plačevalo odškodnino, tega zakon nikjer ne določa; — trpeti ne sme nikdar škode občina, — k večjemu župan sam, ki bi bil kaznjiv le, če kaj zakrivi vsled malomarnosti.

168. Županstvo Sv. Kr. pri K.

Vprašanje:

Neki tukajšnji občan je bil kaznovan pri okrož. sodišču v R. radi težke telesne poškodbe (prekoračenje silobrana) na 2 meseca zapor in plačilo 114 K 21 h pristojbin. Med zaporom je vedno delal in zaslužil — ne ve ali 14 ali 28 h na dan. Vkljub temu je moral plačati omenjeno svoto. — Ali more dobiti kaj povračila, ker je družina trpela škodo in pomanjkanje?

Odgovor:

Sodišče je dotične izvršilne troške odmerilo na podlagi natančnih informacij o možnosti plačila od strani kaznjence in jih prisodilo s pravomočno sodbo.

Kak priziv proti odmeri bi bil sedaj itak prepozen. Vsled tega tudi ni nikakega dvoma, da ne more upati na kako povračilo. Ravnotako gotovo pa je tudi, da se je njegov zaslužek med zaporom že upošteval takrat, ko se je izdalo plačilno povelje, in se je odtegnil od svote vseh odmerjenih izvršilnih troškov. — Svobodno pa Vam

je, poizvedeti o zadevi naravnost pri sodišču, saj mi ne poznamo natančnega stanja.

169. Županstvo v Op. s.

Vprašanje:

V pretečenem letu se je pojavila že po razglasitvi kontumaca v tukajšnji občini pasja steklost. Ukazano je bilo strogo, da mora biti vsak pes privezan in imeti poleg tega še nagobčnik. Pri posestniku N. N. se je utrgal stekel pes, ko so mu dajali jesti. Obklal je tri otroke, ki smo jih morali po ukazu okr. glavarstva poslati na Dunaj v zdravljenje. Prevozne troške je plačala občina.

Kdo je postavno zavezan plačati prevozne in bolniške troške: občina ali lastnik psa? Lastniku psa se je izdal ubožni list. Ali prispeva vlada bodisi za ene ali druge troške?

Odgovor:

Vlada pač ne bode prispevala ne k enim ne k drugim troškom, ker v to po zakonu ni obvezana. — Postavno zavezan plačati troške je pač oni, ki ima dolžnost sploh plačevati oskrbne bolniške in druge troške. — Če jih ne bo mogoče od nikogar izterjati, morala bo trpeti troške občina, ker so v tem slučaju merodajna določila ubožnih zakonov. — Lastnika psa ne boste mogli prisiliti k plačilu, ker ste mu izdali celo ubožni list. — Svetujemo Vam pa, da se obrnete za meritorno rešitev na deželni odbor, ker v predstojećem smo izrazili edinole svoje mnenje. — Zakon o odvracanju in zatiranju živinske kuge nima z ozirom na take slučaje nikakih določil. —

Gospodarske vesti.

Deleži zadrug z neomejenim poroštvo — nerubljivi. Ker je zadružništvo v vseh slovenskih pokrajinah zelo razvito, bo ta vest gotovo zanimala premnoge naše čitatelje. — V nekem slučaju je razsodil najvišji sodni dvor, da deleži zadrug z neomejenim jamstvom niso rubljivi, da jih torej zasebni upniki zadrugarjev ne morejo pritegniti v rubežen. Razsodba je vtemeljena med drugim sledeče: §§ 55. in 79. zadružnega zakona določata, da more izstopajoči zadružnik zahtevati le svoj delež po sklepnem računu do onega leta, v katerem izstopa, da pa nima nobene pravice do rezervnih zakladov in drugega zadružnega premoženja. Zadružnik, da ima torej pravico terjati povračilo svojega zadružnega deleža, ne pa tudi pravice do zadružnega premoženja. — Da se tiče ta razsodba le zasebnih upnikov, je umevno.

VIII. skupščina avstrijskega društva za prisilno vzgojo in oskrbo. — Ne za prisilno vzgojo: za mladinsko varstvo se gre. — Kongres, na katerem so imeli besedo pravi strokovnjaki, se je vršil v Ljubljani dne 13., 14. in 15. junija t. l. v deželnozborski dvorani. — Kdo ima več interesa na dobri vzgoji zapuščene in zanemarjene mladine, kot občine, dežele, država?! — Vsled obširnih razprav ne moremo priobčiti natančnega poročila že sedaj, pač pa nam je obljubljeno poročilo v kritičnem smislu, v jedru in glavnih potezah. Kongresu pa želimo največji uspeh!

Razpis službe. (Glej inserat.) Kdor reflektira na mesto občinskega tajnika v Zakotu, naj nam

to takoj naznani, da mu lahko damo še nekaj posebnih informacij.

V Selah na Koroškem vršile so se volitve v občinski odbor 29. maja in volitev župana in občinskih svetovalcev 16. junija t. l. Županom izvoljen je gosp. Florijan Olip, zaveden in pravičen Slovenec, istotako oba občinska svetovalca, tako, da je ostala občina še slovenska. Slovenci imajo 7 glasov, nemškutarji 5 in 1 virilist = 6 glasov. Volilni boj je bil obupen. O načinu agitacije nasprotnikov se more reči samo toliko, da bi se takemu »sistemu« zastidil najkrvoločnejši Turek. Le posebna nadčloveška vstrajnost in zavest naših mož sta nam z njihovim odločnim nastopom naklonili zmago. Slovenski gg. župani! Ne sanja se vam niti oddaleč o nasilstvih, ki jih morajo trpeti slovenske občine na Koroškem radi slovenskega prepričanja od vseh nadoblastev. Sploh se ne sme in ne more izraziti o sistematičnem morenju slovenščine v naših uradih.

Razne vesti.

Dedščine in zavarovalnice v Ameriki. Dostikrat se pripeti, da umrje v Ameriki kaka oseba, ki zapusti premoženje, ali je zavarovana. V tem slučaju morajo v Avstriji živeči dediči ali sorodniki izdati komu pooblastilo, če hočejo priti v posest premoženja ali zavarovalnine v Ameriki umrlih ali ponesrečenih sorodnikov. — Pripeti se pa, da dobe pooblastila tuje osebe v roke, in v takih slučajih se kaj rado zgodi, da trpe škodo dediči. Zato je najbolje obrniti se vsakokrat na c. in kr. konzularna oblastva dotičnega kraja, ker so ta oblastva postavljena zato, da varujejo podanike svojih držav in njihove interese. — Če se izda kasneje pooblastilo konzulatu, se morajo izrecno preklicati in razveljaviti vsa prejšnja, drugim osebam izdana pooblastila.

Kratke vesti.

Dne 15. junija t. l. je bil slovesno odprt bosenski deželni zbor v Sarajevu. — Otvoritev so pozdravili med drugimi tudi vsi slovanski parlamentarni klubi avstrijskega državnega zbora.

V Dolenjivasi pri Senožeah se je izvršila volitev župana; izvoljen je bil Ivan Franetič.

Iz Amerike se poroča: letos (1910/11) utegne znašati število naseljencev do 1 milijon oseb! — Vsak, kdor stopi na ameriška tla mora imeti 25 dolarjev v gotovine (= 125 K), sicer se ga prepogojno zavrne v domovino. — Torej pozor!

Književnost.

„Poljudna pravna knjižnica“, zvezek XV., knjižica 7. To knjižico priporočamo vsem županstvom, da si jo gotovo nabavijo z ozirom na vsebino I.) Županstvom izročena opravila so-

dišč« in pa II.) »Red za javne dražbe«. Zlasti zadnja točka je važna zaradi presoje, če se sme zahtevati ubožni odstotek. — sploh zaradi navodil, kako je postopati pri javnih dražbah. Vspričo nizke cene — stane 1-40 vinarjev — naj bi knjižico, ki jo je izdalo društvo »Pravnik« v Ljubljani, naročila takoj vsa županstva. — Dobiva se tudi v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani in drugod.

Kraljica Dagmar. Zgodovinska povest. Spisal Vaclav Beneš Trebizsky. Knjiga v lepem slovenskem prevodu podaja našemu ljudstvu, zlasti mladini, vzore narodne ljubezni in vnema za boj slovenskega življa zoper ošabno nemštvo. V tem oziru gotovo ni boljšega sredstva kakor ta slovit, naravnost klasična velika zgodovinska povest češkega duhovnika Beneš-Trebizskega: »Kraljica Dagmar«. Nobeno slovansko delo ni vstanu tako vžgati narodna čustva v srce ljudstvu kakor »Kraljica Dagmar«, povest globoke in neminljive ljubezni do naroda, klasična povest, ki bo, kjerkoli jo bodo brali in se bo udomačila, vnela in gojila ljubezen do doma in naroda in do njegove zgodovine ter netila ono rodoljubno idealnost, ki je potrebna za vsak narod, ki hoče postati velik in se svobodno razvijati! Zato sežite po tej knjigi vsi Slovenci, posamezniki in društva, stari in mladi, učeni in preprosti. »Kraljica Dagmar« se dobi in naroča v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani in stane nevezana 3 K 20 v, vezana 4 K 30 v., po pošti 30 v. več.

Listnica upravnštva.

Kdor želi še kupiti starejše letnike (II., III. in IV.) »Občinske Uprave«, naj nam to takoj naznani. Dali smo lično vezati nekaj celotnih letnikov, ki stanejo z vezavo vred 6 K in poštino.

Dobe se tudi nevezani letniki po 4 K, izvzemši prvi letnik. —

Ponovno prosimo: kdor ima odveč 19. številko I. letnika, naj nam jo blagovoli takoj poslati proti odškodnini.

Cenjene naročnike, ki so z naročnino še na dolgu, — pa prosimo, — že vedo kaj!

Razpis službe občinskega tajnika eventualno sluge.

Županstvo Zakot pri Brežicah razpisuje to mesto; tajnik lahko prevzame tudi mesto sluge; plača po dogovoru, prosto stanovanje; samci prednost, znanje slovenščine in nemščine v govoru in pisavi potrebno; prošnje vložiti do 1. julija, nastop do 15. julija 1910.